

ΑΚΡΙΤΑ Αλμπίνα Γκεόργκιεβνα

Μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών,
 Πλήρες μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών,
 Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσικής Ομοσπονδίας,
 μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας
 Γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα
 Επάγγελμα: καλλιτέχνης-ζωγράφος
 Βετεράνος της Εργασίας

Στις αρχές του αιώνα, γύρω στο 1907, ο παππούς μου, Φιόντορ Ακρίτας, ήρθε στη Ρωσία για να εργαστεί με τα πέντε παιδιά του. Ο πατέρας μου ήταν ο μικρότερος αδερφός. Ο παππούς μου, χτίστης, έχτιζε γέφυρες σε μικρά, ορμητικά ποτάμια στην περιοχή του Σταυρούπολης και ζούσε στο Ντουμπόμπαλκοβσκόγιε, ένα ελληνικό χωριό. Το 1917, ξέσπασε η Επανάσταση και όλα τα αδέρφια διασκορπίστηκαν σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Ο πατέρας μου, Γκεόργκι Φιόντοροβιτς Ακρίτας, κατέληξε σε ένα ορφανοτροφείο, από το οποίο αργότερα έφυγε και έζησε ως παιδί του δρόμου για πολύ καιρό. Επέβαινε κάτω από βαγόνια τρένων με μια ομάδα άλλων εφήβων, βγάζοντας τα προς το ζην στα παζάρια, μέχρι που μια μέρα στο Πιατιγκόρσκ, τον έπιασε ο μεγαλύτερος αδερφός του, ο Μίρον. Ο αδερφός του του βρήκε δουλειά ως μαθητευόμενος σε ένα αρτοποιείο. Στη συνέχεια, ο πατέρας μου πήγε στην εργατική σχολή και, αφού αποφοίτησε, πήγε στη Μόσχα, όπου αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Χάλυβα.

Εκεί γνώρισε τη μητέρα μου, Βαλεντίνα Σιμάκοβα, επίσης φοιτήτρια στο ινστιτούτο, και αργότερα, το 1934, γεννήθηκα εκεί στην εστία. Ήταν μια τυπική φοιτητική εστία - ένα κοινοτικό σπίτι - και μερικές φορές θυμάμαι ακόμη και το

δωμάτιό μας, τη λάμπα με το πορτοκαλί αμπαζούρ και τον μακρύ διάδρομο.

Ο πατέρας μου αποφοίτησε στη συνέχεια από ένα άλλο ινστιτούτο, ένα στις Ανατολικές Σπουδές. Μέχρι τότε, γνώριζε αρκετές γλώσσες, συμπεριλαμβανομένων των ελληνικών, και ονειρευόταν να επιστρέψει μια μέρα στην πατρίδα του. Υπηρέτησε καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, από το 1941 έως το 1945. Επιστρέφοντας από το μέτωπο, παρέμεινε στον Σοβιετικό Στρατό ως αντισυνταγματάρχης.

Αποφοίτησα από το λύκειο στην Τιφλίδα, όπου ο πατέρας μου υπηρετούσε στην Υπερκαυκάσια Στρατιωτική Περιφέρεια. Το 1955, εισήχθησα στο τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ρέβιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ. Οι δάσκαλοί μου ήταν αξιόλογοι Ρώσοι καλλιτέχνες: ο Β.Μ. Ορέσνικοφ, Α.Α. Μυλνίκον, Β.Σ. Υγαρον και άλλοι.

Αποφοίτησα από το ινστιτούτο το 1961 και έκτοτε ζω και εργάζομαι στη Μόσχα. Έργα μου βρίσκονται στην Πινακοθήκη Τρετιακόφ, στο Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη, σε μουσεία σε πολλές ρωσικές πόλεις, καθώς και σε γκαλερί και ιδιωτικές συλλογές στο εξωτερικό.

2.

Η θεματολογία της δουλειάς μου είναι ποικίλη και η Ελλάδα παίζει εξέχοντα ρόλο σε αυτήν, με τη μυθολογία και τα τοπία. Το όμορφο αρχαίο παρελθόν της χώρας εμπλουτίζει το έργο μου με εκπληκτικές εικόνες και καταστάσεις, ενώ η ομορφιά των τοπίων και των αρχαίων έργων τέχνης της παρέχει ατελείωτη έμπνευση.

3.

Πρώτη φορά ήρθα στην Ελλάδα το 1988 για ένα συμπόσιο Ποντίων Ελλήνων στους Δελφούς. Ήταν φθινόπωρο και έμεινα άναυδος από την εξαιρετική ομορφιά της γύρω φύσης και το μεγαλείο της γλυπτικής και της αρχιτεκτονικής εκεί. Έκτοτε έχω επισκεφτεί την Ελλάδα πολλές φορές — στα νησιά και την Πελοπόννησο, τη Θεσσαλονίκη και άλλους ιστορικούς χώρους. Τα ταξίδια μου άφηναν πάντα μια βαθιά εντύπωση, η οποία στη συνέχεια αντικατοπτρίστηκε στους πίνακές μου.

Πιστεύω ότι η Ελλάδα είναι η αφετηρία και το επίκεντρο του παγκόσμιου πολιτισμού, και όχι μόνο στις εικαστικές τέχνες. Η σπουδαία φιλοσοφία και λογοτεχνία της, αρμονικά συνυφασμένες με τη μυθολογία, έχουν διαμορφώσει σε μεγάλο βαθμό τον ευρωπαϊκό, και μάλιστα ολόκληρο τον σύγχρονο παγκόσμιο, πολιτισμό.

4.

Θα χαιρόμουν να εκθέσω τη δουλειά μου στην Ελλάδα, αλλά μια τέτοια έκθεση απαιτεί διμερές ενδιαφέρον, συμπεριλαμβανομένου και του ενδιαφέροντος ορισμένων Ελλήνων διοργανωτών - γκαλερί, μουσειά ή κυβερνητικές υπηρεσίες.

5.

Τώρα, αφού επισκέφτηκα την Ιταλία, ζωγράφισα δύο έργα από την εποχή της Αναγέννησης. Δούλεψα πάνω σε αυτά για πολύ καιρό και ακόμα και τώρα δεν τα θεωρώ ολοκληρωμένα. Έχω επίσης ξεκινήσει ένα τρίτο - από την ίδια ιστορική εποχή. Τα θέματα του πίνακα πιθανότατα θα είναι καλλιτέχνες εκείνης της εποχής, τα έργα τους και οι ευγενείς προστάτες και πελάτες τους.

6.

Λατρεύω να περπατάω στο δάσος (δυστυχώς, εδώ δεν υπάρχουν βουνά ή θάλασσα, κάτι που αγαπώ τόσο πολύ). Στο δάσος, ο σύζυγός μου κι εγώ μαζεύουμε ξερά κλαδιά και ανάβουμε φωτιά, παρακολουθούμε τις ζωντανές φλόγες, μιλάμε... Και φυσικά, λατρεύω να συναντώ αγαπημένα πρόσωπα, ομοϊδεάτες. Δεν μου αρέσουν καθόλου οι μεγάλες συγκεντρώσεις που είναι θορυβώδεις, κουραστικές και άσκοπες.

Εκτιμώ πραγματικά τη φύση, την ομορφιά και την ηρεμία της, και προσπαθώ να βρίσκομαι πιο κοντά σε αυτήν.

7.

Ξέρεις, σχεδόν όλοι τους είναι αγαπημένοι, είναι σαν ζωντανά όντα... Μερικές φορές η στάση αλλάζει, και ξαφνικά επανέρχεται. Λατρεύω το σύντομο ποίημα από την κόκκινη συλλογή στη σελίδα 19.

8.

Δεν έχω κάποιο συγκεκριμένο όνειρο αυτή τη στιγμή, αλλά θα ήθελα να ζήσω και να εργαστώ στην αγαπημένη μου Ελλάδα, κοντά στη θάλασσα· να παρακολουθώ τον ήλιο να ανατέλλει από το νερό, να μαζεύω ζεστά βερίκοκα κατευθείαν από το κλαδί και να βάφω παλιό μάρμαρο και τα κλαδιά ελιάς που ακουμπούν πάνω του.

9.

Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη ερώτηση. Νομίζω ότι ο καθένας έχει το δικό του νόημα στη ζωή. Πιστεύω στη μοίρα, στον σκοπό ενός ανθρώπου, και η εκπλήρωση αυτού του σκοπού είναι πιθανώς το νόημα της ζωής.

ΑΛΜΠΙΝΑ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

1970 - Βίλνιους, Λιθουανία

1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργαζομένων Τεχνών, Μόσχα
 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας, Μόσχα
 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
 1996-2010 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας
 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, Περιφέρεια Μόσχας
 1993
 2001 - Αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα
 2004
 2011

Ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών το 1993, 2001, 2004 και 2011.

Διεθνείς εκθέσεις τακτικών μελών της Ακαδημίας Τεχνών στη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ, τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες κατά την περίοδο 2000-2010.

Έχει επίσης συμμετάσχει σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις μελών της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας και της ΕΣΣΔ στη Ρωσία και στο εξωτερικό, από τη δεκαετία του 1970 έως σήμερα.

Τα τελευταία 30 χρόνια, έχει εκθέσει με επιτυχία τα έργα της στη Ρωσία και στο εξωτερικό - Πολωνία, Μεγάλη Βρετανία, Ελλάδα, Αυστρία, ΗΠΑ, Γαλλία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα, Κίνα και πολλές άλλες χώρες, όπου τα έργα της έχουν εκτιμηθεί και αποκτηθεί ιδιαίτερα.

πολλές γκαλερί, ιδιώτες συλλέκτες και μουσεία - η Πινακοθήκη Edmond Rosenfeld (Παρίσι, Γαλλία), η Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ),

Σαμ Ντέιβιντσον (Σιάτλ, ΗΠΑ), Ότο Χάιντς (Βιέννη, Αυστρία), Γιόγκο Ριότα (Κιότο, Ιαπωνία) και η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ,

Το Μουσείο Καλών Τεχνών Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη.

> Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτας γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα.

Λαϊκός Καλλιτέχνης της RSFSR (1981), Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), τακτικό μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), καθηγητής, μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Βραβευμένος με πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), του Χρυσού Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), τακτικό μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Πολιτισμού και Τέχνης, μέλος της Ρωσο-Ελληνικής Δημιουργικής Ένωσης Καλλιτεχνών.

> Αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο Λένινγκραντ το 1961, όπου καθηγητές της ήταν οι διάσημοι καλλιτέχνες Β. Μ. Ορέσνικοφ, Α. Α. Μίλνικοφ και Β. Σ. Ουγκάροφ. Το 1962 έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ.

Τα έργα ζωγραφικής και γραφιστικής της Αλμπίνα Ακρίτας είναι ευρέως γνωστά στους γνώστες των καλών τεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Έχουν αποκτηθεί από πολλές γκαλερί και μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Α.Σ. Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη. Πινακοθήκη Έντμοντ Ρόζενφελντ " Les Oreades » (Παρίσι, Γαλλία), γκαλερί της Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ), του Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), του Otto Heinz (Βιέννη, Αυστρία), του Yogo Ryota (Κιότο, Ιαπωνία), καθώς και ιδιωτών συλλεκτών στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Ελβετία, τη Ρωσία, τη Νότια Κορέα.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- > 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία
- > 1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργαζομένων Τεχνών, Μόσχα
- > 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
- > 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
- > 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών Ρωσίας, Μόσχα
- > 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
- > 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
- > 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
- > 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
- > 1996-2010 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
- > 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- > 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- > 1993, 2001, 2004 και 2011 - ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα.
- > Από το 2000 έως το 2011, συμμετείχε σε διεθνείς εκθέσεις μελών της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών και σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις καλλιτεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό.
- > Το 1999, για την 200ή επέτειο του Α.Σ. Pushkin, η Albina Akritas ολοκλήρωσε δύο κύκλους έργων – «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Σπαθί», καθώς και γραφικά φύλλα από τη ζωή του Pushkin, για τα οποία η καλλιτέχνιδα τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

Το 2000, η Αλμπίνα Ακρίτας ζωγράφησε επτά πάνελ με θέμα «Η Ιστορία της Ψυχής» (πέντε από αυτά διαστάσεων 4 επί 3 μέτρα και δύο 3 επί 2 μέτρα), τα οποία κοσμούσαν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών. Η καλλιτέχνιδα απολαμβάνει να χρησιμοποιεί μια ποικιλία υλικών και τεχνικών: ελαιογραφία, τέμπερα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική (συμπεριλαμβανομένης και σε χαρτόνι), χαλκογραφία, λιθογραφία και σύνθετες μικτές τεχνικές.

- > Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτας είναι μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας από το 1997. Τα τελευταία χρόνια έχουν εκδοθεί τρεις ποιητικές συλλογές της:
 - > 1995 - "Ποιήματα"
 - > 1999 – Το «Καλειδοσκόπιο» είναι αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν
 - > 2009 – «Agat» – ποιητική συλλογή που περιλαμβάνει, εκτός από ποιήματα, 9 στίχους.

Η Αλμπίνα Ακρίτας γεννήθηκε στις 07/12/1934 στη Μόσχα.

> Αλμπίνα Ακρίτας - Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσικής Σοβιετικής Σοβιετικής Ένωσης (1981), Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), _μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (RAA) (1997), μέλος του Προεδρείου της RAA (1999), _καθηγήτρια, μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Βραβευμένη με πολλά βραβεία, _συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), του Χρυσού Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999).

> Αποφοίτησε από το Τμήμα Ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής _της Ακαδημίας Τεχνών Ρέπιν στο Λένινγκραντ το 1961, όπου δίδαξε διακεκριμένους καλλιτέχνες _όπως οι Β.Μ. Ορέσνικοφ, Α.Α. Μίλνικοφ και Β.Σ. Ουγκάροφ .
> Το 1962 έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας.

> Τώρα, οι πίνακες και τα γραφικά της έργα, τα σχέδια και οι χαρακτηριστικές της είναι ευρέως γνωστά στους _γνώστες των καλών τεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό: έχουν αγοραστεί από πολλές γκαλερί και _μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Πούσκιν, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη, η _γκαλερί Edmond Rosenfeld “Les Oreades” (Παρίσι, Γαλλία), η _γκαλερί Maria Sheremeteva (Βοστώνη, ΗΠΑ), ο Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), ο Heinz Otto (Βιέννη, Αυστρία), ο Yogo Riota (Κιότο, Ιαπωνία) και επίσης στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Ελβετία, τη Ρωσία, την Πολωνία, τη Νότια Κορέα.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

> 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία
> 1972 - Κεντρικό Σπίτι Καλλιτεχνών, Μόσχα
> 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
> 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
> 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών Ρωσίας, Μόσχα
> 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
> 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
> 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
> 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
> 1996-2010 - Αίθουσα Εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
> 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, περιοχή Μόσχας
> 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, περιοχή Μόσχας
> 1993, 2001 και 2004 και 2011 - ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες _της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα
> Κατά τα έτη 2000-2011 συμμετείχε σε όλες τις διεθνείς εκθέσεις μελών της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών και σε πολυάριθμες εκθέσεις τέχνης στη Ρωσία και στο εξωτερικό.

> Το 1999 η Αλμπίνα Ακρίτας αφιέρωσε μια μεγάλη σειρά έργων προς τιμήν του Αλεξάντρ Πούσκιν, η επέτειος του μεγαλύτερου Ρώσου ποιητή. Για τους 2 κύκλους έργων της, «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Μπαστούνι», καθώς και για τα γραφικά φύλλα από τη ζωή του Πούσκιν, το 1999 η Αλμπίνα Ακρίτας τιμήθηκε με το Χρυσό Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

> Το 2000, δημιούργησε 7 τοιχογραφίες με θέμα «Η ιστορία της ψυχής», οι οποίες διακοσμούν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

Η Αλμπίνα Ακρίτας αρέσκεται να χρησιμοποιεί διαφορετικά υλικά και τεχνικές: ελαιογραφία, τέμπερα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική και χαλκογραφία, λιθογραφία, σύνθετη μικτή τεχνολογία.

> Οι πίνακές της ενέπνευσαν την Αλμπίνα να γράψει ποίηση. Έγινε μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Τα τελευταία χρόνια έχουν εκδοθεί τρία βιβλία με ποιήματά της:

> 1995 - "Ποιήματα"

> 1999 - Το «Καλειδοσκόπιο» είναι αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τα γενέθλια του Α. Πούσκιν

> 2009 - " Αχάτης " - συλλογή του αργότερο ποιήματα

Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτας γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα. Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτας είναι Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσικής Σοβιετικής Σοβιετικής Σοβιετικής Ένωσης (1981), Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), πλήρες μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), καθηγήτρια και μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας. Έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006) και του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988). Χρυσό Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (2004), Τακτικό Μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Πολιτισμού και Τέχνης, Μέλος της Ρωσο-Ελληνικής Δημιουργικής Ένωσης Καλλιτεχνών.

Αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο Λένινγκραντ το 1961. Συμμετείχε τακτικά σε εκθέσεις που διοργάνωσαν η Ένωση Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ, η Ένωση Καλλιτεχνών της Ρωσικής Ομοσπονδίας και το Υπουργείο Πολιτισμού. Τα έργα της Αλμπίνα Ακρίτας είναι ευρέως γνωστά στους γνώστες της τέχνης στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Έχουν αποκτηθεί από πολλές γκαλερί και μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Α. Σ. Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα, το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη και η Πινακοθήκη Έντμοντ Ρόζενφελντ " Les Η Πινακοθήκη Oreades (Παρίσι, Γαλλία), η Πινακοθήκη Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ), η Πινακοθήκη Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), η Πινακοθήκη Otto Heinz (Βιέννη, Αυστρία) και η Πινακοθήκη Yogo Ryota (Κιότο, Ιαπωνία) έχουν εκθέσει έργα της. Πινακοθήκες και ιδιωτικές συλλογές στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ελβετία, τη Ρωσία, τη Νότια Κορέα και άλλες χώρες έχουν εκθέσει έργα της.

Εκθέτει με επιτυχία στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Ατομικές εκθέσεις: 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία. 1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργατών Τέχνης, Μόσχα. 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, Βαρσοβία,

Πολωνία. 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών της ΣΟΔΓ, Βελιγράδι, Γιουγκοσλαβία. 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας, Μόσχα. 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ. 1990 - Το Μικρό Αρχοντικό Τέχνης Center, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο. 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα, Ελλάδα. 1993 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα. 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία. 1996 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα. 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας. 2001 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα. 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Όμπνινσκ, Περιφέρεια Μόσχας. 2004 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα 2011 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα

Επιπλέον, κατά την περίοδο 2000-2011 συμμετείχε σε διεθνείς εκθέσεις ενεργών μελών της Ακαδημίας Τεχνών στη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ, τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες και σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις μελών της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας στη Ρωσία και στο εξωτερικό.

Πατέρας - Ακρίτας Γκεόργκι Φεντόροβιτς, γεννημένος το 1908 στο χωριό Ντούμποβο-Μπαλκόφσκαγια, στην περιοχή Σταυρούπολης. Μητέρα - Σιμάκοβα Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα, γεννημένη το 1910, Κοζάκος, γεννήθηκε στο χωριό Τερνόφσκογιε, στην περιοχή Σταυρούπολης. Σύζυγος - Όλεγκ Φεντόροβιτς Ογκούρτσοφ, γεννημένος το 1933, καλλιτέχνης. Γιος - Νικίτα Ογκούρτσοφ Ογκούρτσοφ, γεννημένος το 1962, καλλιτέχνης. Ο παππούς, Ακρίτας Φεντόροβιτς, ήρθε στη Ρωσία από την Ελλάδα (Πειραιάς) το 1905 με τέσσερα παιδιά: τον Πάβελ, τον Χαρλάμπι, τον Μίρον και την Άννα. Στη Ρωσία γεννήθηκε το τελευταίο τους παιδί, ο Γκεόργκι, ο μελλοντικός πατέρας της Αλμπίνας Ακρίτας. Στο χωριό Ντούμποβο-Μπαλκόφσκαγια, ο Γκεόργκι αποφοίτησε από το λύκειο και εργάστηκε για κάποιο διάστημα ως βοηθός αρτοποιού. Ένα χρόνο αργότερα, πήγε να σπουδάσει στην εργατική σχολή στο Πιατιγκόρσκ. Ήταν ενεργό μέλος της Κομσομόλ. Μετά την αποφοίτησή του από την εργατική σχολή, εισήχθη στο Ινστιτούτο Χάλυβα και Κραμάτων της Μόσχας. Η Βαλεντίνα Σιμάκοβα σπούδασε επίσης στο ίδιο ινστιτούτο. Παντρεύτηκαν και το 1934 γεννήθηκε η κόρη τους Αλμπίνα. Αφού αποφοίτησε με επιτυχία από το Ινστιτούτο Χάλυβα και Κραμάτων, εισήχθη στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών. Αφού αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών, στάλθηκε στην Υπερκαυκάσια Στρατιωτική Περιφέρεια στην Τιφλίδα. Το 1941, κατατάχθηκε στον στρατό και υπηρέτησε ως πολιτικός εκπαιδευτής. Εισήλθε στο Ιράν με σοβιετικά στρατεύματα. Από το Ιράν, επέστρεψε στην Τιφλίδα το 1946. Η Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα εργάστηκε σε ένα εργοστάσιο ως μεταλλουργός μηχανικός και στη συνέχεια ως χημικός. Ήταν μια άκρως εξειδικευμένη ειδικός. Ένα πέτρινο μνημείο για τον ποιητή βρισκόταν στη λεωφόρο Σότα Ρουσταβέλι. Η Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα κλήθηκε να το καλύψει με μπρούντζο. Το μνημείο Ρουσταβέλι, διακοσμημένο ώστε να μοιάζει με αντίκα μπρούντζο, στέκεται εδώ και πολλά χρόνια. Το σχολείο όπου σπούδασε η

Αλμπίνα βρισκόταν στην οδό Σαχουμίαν. Ο πρώτος μέντορας ζωγραφικής της Αλμπίνα ήταν ο δάσκαλός της, Γκλεμπ Νικολάεβιτς Ντικ, ο οποίος παρατήρησε μια μοναδική αίσθηση αυτοέκφρασης στα σχέδιά της. Υποστήριξε με διακριτικότητα το πάθος της και κατάφερε να της ενσταλάξει μια τάση για σοβαρή μελέτη. Χάρη σε αυτόν τον προσεκτικό και έξυπνο άνθρωπο, η επιθυμία της Αλμπίνα να γίνει καλλιτέχνης ενισχύθηκε. Σύντομα, άρχισε να σπουδάζει σε μια ερασιτεχνική ομάδα τέχνης με επικεφαλής τον Βασίλι Ιβάνοβιτς Σουχάγιεφ, έναν διάσημο δάσκαλο της παλιάς σχολής της Αγίας Πετρούπολης, ο οποίος ζούσε τότε στη Γεωργία.

Το 1961, αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής I.E. Repin στο Λένινγκραντ, όπου σπούδασε με τους V.M. Oreshnikov, B.S. Ugarov και A.A. Mylnikov. Μετά την αποφοίτησή της, η Albina Akritas και ο σύζυγός της, ο καλλιτέχνης Oleg Ogurtsov, τοποθετήθηκαν στο Μπριάνσκ. Το 1962, έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ. Αρχικά, το έργο της Albina Akritas κυριαρχούνταν από μεγάλες γραφιστικές σειρές. Η καλλιτέχνη εργάστηκε σε διάφορες γραφιστικές τεχνικές: χαρακτηριστική σε λινέλαιο, πειραματισμός με ξηρή μελάνη, χαλκογραφία και λιθογραφία. Στράφηκε για πρώτη φορά στις γραφικές τέχνες ενώ ζούσε ακόμα στο Μπριάνσκ. Μεταξύ των πρώτων έργων της σε αυτό το είδος είναι οι "Γυναίκες Κατασκευές" (1964) και "Παλιά Τιφλίδα" (1964). Το 1966, δημιουργήθηκε μια σειρά χαρακτηριστικών σε λινέλαιο βασισμένων στα έργα του Βέλγου ποιητή Émile Verhaeren. Επίσης, το 1966, δημιουργήθηκε το έργο «Πλύστρες στο Περεσλάβλ-Ζαλέσκι». Αυτό ήταν το πρώτο μεγάλο έργο της καλλιτέχνης που χρησιμοποίησε την τεχνική της ασπρόμαυρης χάραξης σε χαρτόνι. Με αυτήν την τεχνική εγκαινιάστηκε ένα νέο στάδιο στο έργο της Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα, η ανάπτυξη της δικής της γραφιστικής γλώσσας και του ατομικού καλλιτεχνικού της στυλ. Ακολούθησε η σειρά «Εικοστό Πρώτο Έτος» - η πρώτη της καλλιτέχνης που χρησιμοποίησε την τεχνική της έγχρωμης χάραξης σε χαρτόνι. Αυτές οι σειρές περιελάμβαναν: «Εργατική Σχολή», «Στο Εργοτάξιο», «Πείνα», «Άνοιξη» και «Στο Χωριό».

Το 1966, η οικογένεια μετακόμισε στην περιοχή της Μόσχας. Το 1972, μετά από ένα δημιουργικό ταξίδι στην Κεντρική Ασία, η Αλμπίνα Ακρίτας ξεκίνησε να εργάζεται πάνω σε μια σειρά χαρακτηριστικών αφιερωμένων στο χωριό Μπαϊσούν. Η ιδιαιτερότητα της ασπρόμαυρης σειράς "Μπαϊσούν" έγκειται στο γεγονός ότι τα φύλλα ήταν φτιαγμένα απευθείας από φυσικά όντα, με συγκεκριμένα πρωτότυπα να χρησιμεύουν ως βάση για τις εικόνες. Ενώ εργαζόταν στις σειρές χαρακτηριστικών "Πλύστρες" και "Μπαϊσούν", η καλλιτέχνη στράφηκε στο θέμα του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου, αφιερώνοντάς του μια σειρά από πίνακες, καμβάδες και σχέδια. Το 1982, ξεκίνησε να εργάζεται πάνω στην πρώτη της σειρά τοπίων, αφιερωμένη στα πάρκα του Λένινγκραντ. Η σειρά σχεδίων "Πάρκα του Λένινγκραντ" είναι εκτελεσμένη με μολύβι σε μια ανοιχτόχρωμη τονική παλέτα.

Τα σχέδια είναι γεμάτα με αέρα, στον οποίο διαλύονται οι υλικές μορφές.

Το πρώτο ταξίδι του καλλιτέχνη στην Ελλάδα το 1988 ήταν σημαντικό για το δημιουργικό του έργο. Στη συνέχεια, δημιούργησε γραφιστικές σειρές αφιερωμένες στην Αρχαία Ελλάδα: «Αρχαίο Θέατρο» (1989), «Πολεμιστές» (1989), «Χαρακτήρες της Αρχαίας Ελληνικής Ποίησης» (1989), «Χορευτές» (1992) και «Συρτάκι» (1992). Παράλληλα, δημιούργησε πολυάριθμους πίνακες: «Χορευτές», «Τρώες», «Η Απαγωγή της Ευρώπης», «Ερμής και Μάγια» και πολλά τοπία από τη φύση.

Το 1999, για την 200ή επέτειο από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν, ολοκλήρωσε μια μεγάλη σειρά έργων αφιερωμένων στον ποιητή. Δημιούργησε δύο κύκλους — «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Σπαθί» — καθώς και γραφικά έργα από τη ζωή του Πούσκιν. Για αυτά τα έργα, η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτας τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών το 1999.

Το 2000, ζωγράφισε επτά πάνελ με θέμα «Η Ιστορία της Ψυχής», τα οποία κοσμούσαν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών. Παρασκεύασε τα χρώματα στο χέρι, ακολουθώντας τις συνταγές των συντεχνιών των αρχαίων και μεσαιωνικών δασκάλων. Η Αλμπίνα Ακρίτας χρησιμοποιεί μια ποικιλία μέσων: ελαιογραφία, τέμπερα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική και λιθογραφία, λιθογραφία και σύνθετες μικτές τεχνικές.

Ενώ εργαζόταν στους πίνακές της, η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα άρχισε ταυτόχρονα να γράφει ποίηση. Είναι μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας. Τρεις συλλογές ποιημάτων της έχουν εκδοθεί τα τελευταία χρόνια:

1995 - "Ποιήματα"

1999 – «Καλειδοσκόπιο», αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν

2009 – «Αγάτ», μια ποιητική συλλογή που περιλαμβάνει 9 ποιήματα, έξι από τα οποία γράφτηκαν στην Ελλάδα, στη χερσόνησο της Κασσάνδρας, το 2008.

2011 - "Ποιήματα και Στίχοι"

Το 2003, ο εκδοτικός οίκος ScanruS κυκλοφόρησε ένα υπέροχο άλμπουμ, με τίτλο "Ζωγραφική. Γραφικά. Ποίηση".

Θα μπω στο σχέδιο, σαν σε έναν φράχτη,
Στον φράχτη, η σωτηρία από
Ανθρώπινες μεγαλοπρεπείς παρελάσεις,
Αυτοϊκανοποίηση, σύγχυση, ανησυχίες.
Από απολαύσεις και αποκτήσεις,
Από την αγάπη, από τις απώλειες και τους χωρισμούς,

Πράγματα που εφηύρε ο άνθρωπος
 Και τα εγκλήματα που διέπραξε.
 Θα ζωγραφίσω δέντρα ανθισμένα,
 Ακόμα κι αν πετούσαν τριγύρω,
 Και η άνοιξη, ακόμα κι αν υπάρχουν χιονοθύελλες,
 Δρόσισε την ομορφιά της.
 Θα φύγω, θα μπορέσω να φύγω,
 Κρύψου πίσω από έναν φράχτη από τον κόσμο!
 Σχεδιάζοντας, αποδεχόμενοι, προστατεύοντας,
 Άσε με να μπω μέσα σου.
 2 Μαρτίου 1992

Σύνδεσμος προς την ιστοσελίδα : www.albinaakritas.com

{ {Πρόσωπο
 |όνομα = Albina Georgievna Akritas
 |αρχικό όνομα =
 |πορτρέτο = albina .jpg
 |μέγεθος =
 |περιγραφή =
 |όνομα γέννησης =
 |επάγγελμα =
 |ημερομηνία γέννησης = 13 Ιουλίου 1934
 |τόπος γέννησης = Μόσχα
 |ιθαγένεια = Ρωσία
 |πατέρας = Ακρίτας Γκεόργκι Φεντόροβιτς
 |μητέρα = Valentina Iosifovna Simakova
 |σύζυγος = Oleg Fedorovich Ogurtsov
 |σύζυγος =
 |παιδιά = Nikita Olegovich Ogurtsov
 |σπουδές = αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο Λένινγκραντ το 1961
 |Βραβεία και έπαινοι = Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), πλήρες μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας. Βραβευμένος με το Βραβείο της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), το Ασημένιο Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), το Χρυσό Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999)
 |δάσκαλοι = Vasily Ivanovich Shukhaev - στην Τιφλίδα, στο Λένινγκραντ - V.M. Oreshnikov, B.S. Ουγκάροφ και A.A. Ο Μίλνικοφ
 |έργα = "Αρχαίο Θέατρο" (1989), "Πολεμιστές" (1989), "Χαρακτήρες της Αρχαίας Ελληνικής Ποίησης" (1989), "Ο Πέτρινος Καλεσμένος" και "Η Ντάμα

Σπαθί" (1999-2000), "Η Ιστορία της Ψυχής" (2000)
|βιβλία = "Ποιήματα" (1995), "Καλειδοσκόπιο" (1999), "Αχάτης" (2009),
"Ποιήματα και Ποιήματα" (2011)
|ιστότοπος = <http://www.albinaakritas.com>
}}